

Gene for Telegrafvæsenet, som alligevel stadig er til Huse dernede og udøver sin Virksomhed, der dog er langt mere indviklet og omfattende end Møntvæsenets.

Jeg kan heller ikke tro, at den Plan, der er udarbejdet, er god. Den bærer ogsaa i nogen Grad Præget af, at der er saadanne daarlige personlige Forhold til Stede ved Mønten som dem, den ærede sidste Taler pegede paa. Og det er egentlig for at sige nogle Bemærkninger derom, jeg har taget Ordet. Der er det mærkelige ved den foreliggende Plan, at den øjensynligt ikke er udarbejdet gennem en Forhandling mellem de ganske sideordnede Myndigheder, der findes ved Mønten; Møntmesteren og Møntguardeinen, som er fuldt ud sideordnede, har ikke konfereret om Planerne, ikke en Gang om Indretningen af de Lokaler, Møntguardeinen skal benytte. De skal laves udelukkende efter Møntmesterens Plan. Det er et Bevis paa, hvordan Forholdene paa Mønten er og har været i en lang Række Aar. Mit Standpunkt i denne Sag er aldeles ikke dikteret af personlige Hensyn, men er rent sagligt; jeg har set ganske forretningsmæssigt paa det foreliggende Lovforslag. Men det forekommer mig unægtelig ganske uanstændigt, at der i en Statsadministration kan findes saadanne personlige Forhold. Jeg mener, at Rigsdagen bør sige til de Herrer, som nu i en halv Snes Aar har skændtes dernede, at nu skal de forliges paa den ene eller den anden Maade. Hvis de ikke vil forliges og sørge for, at Administrationen kan foregaa paa en Maade, som er Staten værdig, saa bør Finansministeren skride ind, finde Kilden til Uroen og fjerne denne Kilde, ligegyldigt, om den har sit Udspring paa den ene eller den anden Side. Jeg tager intet som helst personligt Standpunkt i den Sag, men jeg siger: De Herrer bør for deres egen og Statens Værdigheds Skyld forliges hurtigst muligt, og hvis de ikke kan det, maa det være Finansministerens Pligt at sørge for, at de kommer til det.

Chr. Hansen: Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører for Fler-tallet i de Udtalelser, han fremsatte, men vil dog gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger om, hvorfor mit Parti er gaaet med til dette Lovforslag. Dette Lovforslag er blevet grundigt undersøgt og vi er da kommet til det Resultat, at det er fornuftigt og rigtigt, at det bliver gennemført. Lovforslaget er meget let at sætte sig ind i og tage Stilling til; men det er alligevel

blevet et stort Stridsspørgsmaal. Det blev fremsat den 11. Februar i Fjor i Landstinget, hvor det efter en meget nøje Undersøgelse i et Udvalg blev vedtaget og sendt herved. Det saa ud til, at Lovforslaget skulde faa en let og rolig Gang, og det var ogsaa godt udarbejdet. Der medfulgte Planer og Beregninger over, hvad Murer-, Snedker- og Tømrerarbejde vilde koste, og det var derfor let at faa Oplysning hos de forskellige Haandværks-mestre om, hvorvidt Overslaget vilde kunne holde. De Oplysninger, jeg indhentede i den Tid, Lovforslaget var til Behandling i Landstinget, gik ud paa, at Beregningerne og Overslaget vilde holde. Nu siger det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller, at det slet ikke kan holde, det vil blive langt dyrere, men det er ikke godt at vide, hvor han har det fra; jeg har i alt Fald ikke indenfor Udvalget hørt noget desangaaende. Jeg tror, det er noget, det ærede Medlem har lavet i sin egen Fantasi, fordi det ærede Medlem ikke ønsker at faa denne Sag fremmet. Det er min Overbevisning, at det vil kunne holde. En hel Del af de Materialer, der skal bruges, er blevet billigere og vil blive billigere. Cement, som der skal bruges en stor Mængde af, vil blive billigere, thi naar vi ser, at Kullene er gaaet ned med over 100 pCt., og naar vi ved, at det netop er de høje Kulpriser, som har bevirket, at Cementen er blevet saa dyr, er det min Overbevisning, at Cementen vil falde, og at der derigennem vil indvindes en hel Del Besparelser. Jern, Sten og alt andet gaar ogsaa ned i Pris. Det er jo heller ikke det, man sædvanlig hører fra den Side; naar man f. Eks. taler om Arbejdernes Lønninger, hører man lige det modsatte, saa hører man, at alt gaar ned i Pris, og at Arbejdernes Lønninger skal følge med. Nej, jeg tror, at de Beregninger, som er udarbejdede i Fjor, nok skal holde. Jeg tror, det vilde være heldigt, om alle Forslag var udarbejdede saa solidt og godt som dette, men det er de jo ikke altid.

Som sagt, det saa ud til, at alt vilde gaa ret godt. Selv det ærede Medlem Hr. Gamborg erklærede i Juni Maaned, da Forslaget var fremme, at han var klar over, at der skulde bygges en ny Møntbygning; nu i Dag er han blevet klar over, at det ikke er nødvendigt. Men den 14. Juni kom der en anden Mand med ind, nemlig Møntguardeinen, som mødte med et Forslag i Udvalget, ikke et Forslag, som han fremkom med paa Opfordring af Ministe-